

Таким чином найвагомішими базовими складовими для якісного життя людей є їх матеріальне благополуччя, щоб країна була забезпеченою, мала розвинену економіку, про що каже оцінка ВВП на душу населення. Також людям важливо відчувати себе соціально захищеними. Ще одним основним критерієм якісного життя є свобода вибору, дотримання прав і норм громадян та вільний вибір і доступ до всіх необхідних речей та сфер.

Список використаних джерел:

1. World Happiness Report: WHR 2021/ URL: <https://worldhappiness.report/ed/2021/#appendices-and-data>
2. Eurostat statistics Explained: Quality of life indicators - measuring quality of life. URL: https://ec.europa.eu/eurostat/statisticsexplained/index.php?title=Quality_of_life_indicators_measuring_quality_of_life#The_8.2B1_dimensions_of_quality_of_life

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ УКРАЇНИ В УМОВАХ ПІСЛЯВОЄННОЇ РОЗБУДОВИ

*Д. О. СЕРЬОГІНА, канд. екон. наук, доцент,
Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
seroginado@gmail.com*

Зусилля з післявоєнної відбудови є унікальною можливістю для підвищення виробничого потенціалу України та залучення іноземного капіталу до трансформації промислового сектора через розвиток виробничого сектору, зелену модернізацію та передачу сучасних технологій. Очікується, що це закладе основу для довгострокового зростання та сприятиме більш тісній інтеграції України у світову економіку.

Військова агресія Росії чинить величезний вплив на українську промисловість, зокрема через знищення або військову окупацію ключових промислових об'єктів. Загалом до війни Україна мала велику промислову та виробничу базу з переважанням важкої промисловості, включаючи гірничодобувну промисловість, залізничний рухомий склад, верстати, авіаційні двигуни, а також легку та харчову промисловість.

Поточну ситуацію можна розглядати як вікно можливостей для зеленого відновлення з нуля та вирішення проблеми недостатніх інвестицій. З середньою вартістю робочої сили значно нижчою за середню в ЄС і глобальною тенденцією до регіоналізації ланцюгів постачання, Україна має потенціал стати європейським виробничим центром завдяки значним інвестиціям у реконструкцію. Окрім цього, багато приватних інвесторів вже зацікавлені в розвитку проектів у сфері виробництва будівельних матеріалів, логістики, інжинірингу, закупівель та будівельних послуг.

Через історію, неефективність і наявність важкої промисловості промисловість України є однією з найбільш енергоємних у Європі та Центральній Азії. А з точки зору виробництва та поводження з відходами, недосконалість застарілих технологій української промисловості не дозволяє комплексно переробляти та використовувати ресурси, зокрема мінеральні. Підтримка світової спільноти у впровадженні програм відновлення дозволить застосувати найкращі практики для зменшення викидів у промисловості.

У нещодавньому пакеті військової та гуманітарної допомоги США для України не було жодного слова про підтримку наукових досліджень, вищої освіти чи промислових високотехнологічних інновацій в Україні. І все ж ці сфери є абсолютно життєво важливими, якщо Україна хоче бути стійкою, суверенною та незалежною країною.

Протягом останніх тридцяти років Україна пережила масовий відтік мізків молодих, талановитих і динамічних наукових дослідників, студентів і інноваторів і ці втрати серйозно посилюються нинішнім російським вторгненням до країни. Досить поглянути на воєнну роль українського ІТ-сектору, щоб зрозуміти, чому передові наукові дослідження, освіта та високотехнологічне підприємництво є такими важливими для військової та економічної безпеки країни. Концепція сучасного дослідницького університету, який поєднує передові дослідження та освіту на всіх рівнях і сприяє технологічним інноваціям через зв'язки з промисловістю, в Україні досі практично відсутня. У зв'язку з тридцятирічним пострадянським витоком мізків дуже високий пріоритет зараз має бути приділено освіті наступних поколінь українських науковців та інженерів. У цьому світлі радикальне спустошення війни створює як серйозні виклики, так і великі можливості.

Україна вже заручилася безпрецедентним зобов'язанням ЄС, Сполучених Штатів і країн G7, а також міжнародних фінансових установ щодо надання значної фінансової підтримки для сприяння швидкому економічному відновленню. Оскільки Україна та Європа розглядають реконструкцію як основу економічної інтеграції України з ЄС, важливо почати з узгодження загальної стратегії щодо довгострокової ролі України в європейській економіці. Цілком ймовірно, що центральна та західна частини України зможуть швидше інтегруватися та стануть опорою для майбутнього економічного розвитку східної України. Фізична відбудова повинна супроводжуватися інституційною трансформацією, яка є важливою для успішного завершення процесу вступу до членства. Чіткі перспективи та дорожні карти для вступу до ЄС і НАТО необхідні, щоб пришвидшити ці реформи та підтримувати їх на шляху.

Державні кошти країн-членів ОЕСР і міжнародних організацій, а також приватні інвестиції будуть життєво важливими для мобілізації зусиль для допомоги Україні під час конфлікту.

Масштабна фізична та природна шкода інфраструктурі, спричинена російськими атаками, вимагатиме значного планування та інвестицій — дуже ймовірно, у сотні мільярдів доларів. Залишається тільки сподіватися, що

війна в Україні скоро закінчиться. Україна хотіла б мати тісніші зв'язки з ЄС і досягти швидкого прогресу у відбудові країни. Багато європейських країн вже пообіцяли Україні допомогу у відбудові, крім того, Україна сподівається на перезапуск плану Маршалла, і якщо це станеться, Україна та українська економіка розвиватимуться дуже швидко, а це, у свою чергу, означає необмежені можливості для інвесторів.

Як розвиватиметься Україна далі, залежить передусім від того, коли і як закінчиться ця війна. Майбутній статус України в Європі також відіграватиме вирішальну роль в економічному та політичному розвитку.

ВТРАТА ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

Н. Р. СИНЮРА-РОСТУН, канд. екон. наук
*Інститут регіональних досліджень
ім. М.І. Долишнього НАН України
79026 Україна, м. Львів, вул. Козельницька, 4
s-rnadia@ukr.net*

Війна в Україні спричинила утворення великої кількості вимушених мігрантів та внутрішньо переміщених осіб (ВПО), що несе у собі ризики незворотних втрат людського капіталу для ендогенного розвитку регіонів держави. Утворення великої кількості внутрішньо переміщених осіб здійснює додатковий деструктивний вплив на соціально-економічний розвиток та стабільність як у регіонах «донорах» так і «реципієнтах» («вимивання» із прифронтових регіонів та «перевантаження» західних областей, у яких створюється додаткове навантаження на житлову, транспортну, освітню інфраструктуру тощо). Водночас, зростання частки мігрантів до країн ЄС становить потенційну загрозу незворотної втрати частини людського капіталу держави, яка за оптимістичним прогнозом оцінюється у 400 тис осіб працездатного віку (15-70 років), а песимістичним – у кілька мільйонів осіб. На фоні постійно високої міграційної активності економічно активного населення у довоєнний період та загальної депопуляції населення держави, це становить серйозну загрозу для післявоєнного відновлення економіки, яка після закінчення війни потребуватиме великої кількості працівників. Загроза посилюється нестачею робочої сили у країнах Європи, яку здатен задовольнити потік українських мігрантів, відтак існує зацікавленість залучення їх до подолання дефіциту робочої сили, завдання ж України – запровадити ефективну політику повернення та реінтеграції мігрантів.

Українські біженці отримують у Європі здебільшого позитивне ставлення через культурну та ментальну близькість, ділові та родинні зв'язки, гендерний склад (жінки та діти), високий освітній та кваліфікаційний